

Cuprins

EDITORIAL- UN ZAMBET DE ZIUA IUBIRII	2
ECOLIFE-ECOLOGIZARE PARC VERDI	3
ETNOBOTANICE	4
IN APARAREA SANATATII !!	5
CUM NE POLUEAZA NATURA PE NOI?!	6
MUCURILE DE TIGARA, 35% DIN TOTALUL DESEURILOR DE PE STRADA	7
CARACATIȚELE: ÎNȚELEPTELE ADÂNCURILOR	7
POSTERE	12
HOBBY	13
V-am mai povestit ca proiectele de reciclare sunt preferatele noastre. Avem ocazia sa facem o fapta buna si sa ajutam mediul inconjurator si in plus, rezultatele sunt de cele mai multe ori uimitoare, fara nicio legatura cu produsul de la care am pornit initial.	14
Asadar, astazi vom metamorfoza o banala cutie de lapte intr-o vaza cu aspect vintage.	14
Lumanarile ne incanta prin forma si culoarea lor cat si cu lumina minunata si caldura pe care o emana. Ceea ce putini dintre noi stiu, este ca lumanarile din comert contin parafine si alte substante daunatoare ce se emana in aer prin ardere.	16

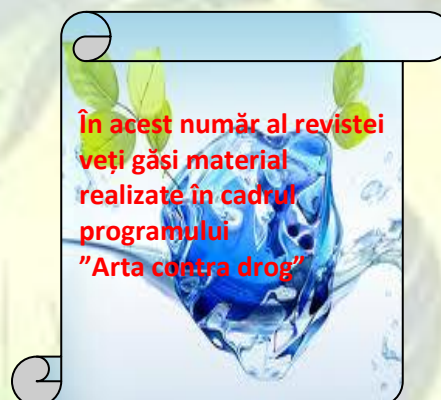
EDITORIAL- UN ZAMBET DE ZIUA IUBIRII

Dragobetele se sarbatoreste pe 24 februarie si este considerata ziua iubirii, avand o vechime de 170-180 de ani.

Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară. Dacă se găseau și fragi înfloriți, aceștia erau adunați în buchete și se puneau ulterior în lăutoarea fetelor, timp în care se rosteau cuvintele: „Floride fraga/Din luna lui Faur/La toată lumea sa fiu dragă / Urâciunile să le desparți”. Pe dealurile din sat se aprindeau focuri, iar în jurul lor stăteau și vorbeau fetele și băieții. La ora prânzului, fetele se întorceau în sat alergând, obicei numit *zburătorit*, urmărite de câte un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl săruta în vâzul tuturor. De aici provine expresia *Dragobetele sărută fetele!*. Sărutul acesta semnifica logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult, Dragobetele fiind un prilej pentru a-ți afișa dragostea în fața comunității. (www.wikipedia.ro)

În liceul nostru,cativa copii ai clasei a X-a C,au mers “din poarta in poarta”sa daruiasca un zambet fiecarui elev si fiecarui profesor.Cand elevii clasei a X-a C au fost intrebatii de ce au facut acest gest ,au spus ca nu au vrut ca cineva sa se simta singur de ziua dragobetelor.Au mai spus ca desi au facut un gest mic,pentru unii chiar a contat acel zambet.

VLAD GEMA GABRIELA X C

ECOLIFE-ECOLOGIZARE PARC VERDI

A venit primavara!!!!!!!!!!!!!!
În cadrul acțiunii "Primăvara școlilor 2013"
ne-am deplasat în parcul Verdi pentru a
începe acțiunea de ecologizare.

ECOLIFE

ETNOBOTANICE

Sunt un amestec de prafuri si plante uscate stropite cu diferite substante schimice. Plantele halucinogene induc efecte fiziologice si metale care cuprind in special perturbari ale comportamentului.ale functiilor cognitive si ale perceptiei.care pot perturba pana la instalarea halucinatiilor, adica la modificarea realitati .Pe moment te fac sa te simti bine,te ajuta sa slabesti, si creste energia.

Etnobotanicile pot produce dependent, sau chiar moarte .A numite persoane au halucinatii foarte grave care pot deveni extreme de periculoase pentru ei si pentru cei din jur.

Unbele plante pot provoca si ipotentia.

Oamenii consuma astazi droguri mai mult ca oricand. De ce consuma oamenii droguri ? Raspunsul pare a fi simplu... ei doresc sa simta altceva decat de obicei. Este gresit sa spui si sa faci: "incerc doar odata de curiozitate". Daca iei odata vei dori sa mai iei odata si astfel vei ajunge fara sa-ti dai seama la dependenta. Suntem usor de infleuntat iar pentru unii anturajul este distrugator. Cercul de prieteni in care ne invartim este una din cauzele care duc la dependenta de droguri. "Daca ia el, de ce sa nu incerc si eu?" Si asa incepe totul... si apoi urmeaza chinul. Foarte multi dintre cei care au luat droguri regreta enorm ca a au facut acest pas negativ in viata. Unii au

reusit sa renunte, altii nu au reusit. Insa pentru toti, integrarea sau reintegrarea in societate va fi foarte dificila. O persoana care este cunoscuta ca ia droguri sau ca a luat droguri este oarecum respinsa de societate. Lumea te va privi altfel, se va feri de tine. Sa nu te miri daca nu iti vei gasi un loc de munca. In fond, cine va angaja pe cineva care se drogheaza ? NIMENI. Sufera si cei care au consumat droguri dar au reusit sa scape de ele. Desi nu ar trebui, lumea ii priveste altfel. Totusi, acei oameni au fost bolnavi, dar s-au vindecat si merita o noua sansa. Vreau sa le spun celor care sunt pe punctul de a consuma droguri sa nu faca acest lucru. Societatea ii va respinge, prietenii si familia ii vor parasi, traficantii ii vor urmari si ii vor folosi pentru scopurile lor. Dependenta nu este o joaca, este o drama greu de descris la adevarata ei intensitate. Lipsa drogului produce stari de criza manifestate prin nervozitate excesiva, violenta, talharie si criminalitate. De ce sa fii bolnav de o boala pe care o poti evita ? De ce sa fii jucaria altora ? Drogul te scoate dintr-o stare de normalitate, sau de tulburare, te introduce in lumea falsei bucurii, dupa care te arunca cu brutalitate in cumplitile chinuri ale iadului afectand atat sufletul, cat si trupul. SPUNE NU DROGURILOR, in orice situatie. Viata ta nu va mai fi la fel niciodata.

ANGHEL OANA
APATI ANCA
TUDOR ADRIANA

ECOLIFE

IN APARAREA SANATATII !!

Despre droguri..

Numarul de consumatori sau dependenti de droguri creste din ce in ce mai mult in randul tinerilor din Romania.

Apar noi probleme de sanatate .Apare sindromul de sevraj atunci cand consumatorul se opreste un timp din administrarea acestora.

Au inceput sa consume in mod frecvent droguri si femeile/fetele care vor devenii cat de curand mamici. Daca o femeie se drogheaza in timpul sarcinii substantele trec din sangele mamei in celal fetusului. Se poate vorbi de o "dependenta naturala" de droguri, care se instaleaza o data cu nasterea copilului.

La ora actuala unul din 10 copii risca sa moara sau prezinta grave malformatii pentru ca mama sa a consumat droguri in perioada sarcinii.

Dupa unele statistici, in 1989 in SUA au fost nascuti cel putin 378.000 de copii dependenti de cocaina. Drogurile te pot face sa scapi de inhibiti. Astfel apare riscul de a face ceva ce poti regreta mai tarziu: sex neprotejat, jafuri si chiar crime. Seringile nesterilizate sunt raspunzatoare pentru complicatiile infectioase, care pot duce Etnobotanicele sunt amestecuri de plante si prafuri cu diferite substante chimice.Aste substante chimice dauneaza corpului si poate dauna absenta creierului si poate ajunge si la moarte.

Ele provoaca un joc al minti care isi imagineaza tot felul de lucruri caudate.

Din punctul nostru de vedere,aceste etnobotanice nu ar trebui vandute pe piata,deoarece au si reactii adverse care devin foarte periculoase si pentru cei din jur.

uneori la septicemie, hepatita virala sau SIDA. Este dificil pentru un toxicoman sa cunoasca exact procentul de puritate al prafului alb pe care si l-a procurat.

alta doza. Din nou extaz. Devin dependenti de vise frumoase si sfarsesc la spital, in coma. Daca nu la morga. De ce? Din cauza curiozitatii, a anturajului sau doar a ignorantei. Sunt putine sanse sa mai aiba o viata normala, chiar daca renunta la droguri. Doctorii spun ca ai nevoie de cel putin doi ani ca sa te vindeci complet. Dar asta numai daca vrei si ai vointa. Nimeni nu se poate vindeca in locul tau. Ai de ales!

Ar trebui sa incepeti sa va ganditi mai mult la sanatatea voastra si a celor din jur si va ganditi ca va puteti rezolva probleme de familie sau probleme financiare si fara ajutorul drogurilor alcoolului si al tutunului .Sa stiti ca , daca consumati aceste substante care va pot duce la un moment dat la 2 metrii sub pamant, nu o sa va rezolvati probleme . Mai mult rau o sa va faceti !. Ganditi-va ca exista un Dumnezeu acolo sus care va poate ajuta ...aceste droguri va face sa uitati de acestee probleme doar pentru cateva ore iar cand va reveniti sa dati seama ca probleme inca sunt si nu au disparut.Asa ca alegeti sa va traiti viata asa cum este cu bune cu rele..asta este nu aveti ce sa faceti . Viata merge inainte orice ar fii ., Mergeti cu capu sus si cu mandrie... ca intr-o zi veti reusii tot ceea ce voi v-ati propus.

Parerea noastra despre aceste entobotanice este total diferita,deoarece noi tineri suntem suparati,necajiti si demulte orice amarati,nu trebuie sa ne

inecam amarurile in aceste.Putem sa ne plimbam,sa vedem un film,sa iesim in oras cu iubitul/ta,in parc,sa ne recreem si sa ne adunam ganduri pentru nu ajunge niciodata sa folosim droguri.

Cannabis

Drogurile din aceasta planta nu sunt bune pe oameni,deoarece devin dependenti de orice drog consumat. Aceasta planta cannabis este buna doar in medicina nu si ca droguri.

TUDOR ALEXANDRA
COLIBASEANU FLORENTINA
MANOLACHE ALINA

CUM NE POLUEAZA NATURA PE NOI?!

Eu consider ca starea mediului inconjurator depinde de fiecare dintre noi. Ne afecteaza in mod direct viata si sanatatea.Este nevoie pentru a trai intr-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apa curate si pentru a putea folosi conditiile pe care ni le ofera natura.Dar pentru toate acestea trebuie sa depunem fiecare cate un mic efort de a pastra curatenia.

Cum putem pastra solul mai curat?

- reciclarea
- colectarea selectiva a deseurilor

-arderea frunzelor uscate.

-strangerea mizerilor a animalului fiecaruia

Efectele indirecte ale poluarii afecteaza asupra faunei si florei care sunt mai sensibile decat organismul uman la actiunea diversilor poluanti.Astfel animalele, pasarile, insectele, unele organisme acvatice, ca si plantele sufera nfluenta poluantilor pana la disparitia sau distrugerea lor.

In concluzie,se pare ca poluarea mediului inconjurator dauneaza foarte mult sanatatii omului si a tuturor vietatilor din jur.

STOICA NICOLETA,
DUTESCU LUISA,
ILIESCU LUMINITA.

MUCURILE DE TIGARA, 35% DIN TOTALUL DESEURILOR DE PE STRADA

Mucurile de tigara reprezinta 35% din totalul deseurilor stranse din parcuri si de pe trotuare, dupa cum afirma reprezentantii organizatiilor de mediu.

Acestea sunt urmate de guma de mestecat – 25%, servetele – 15%, sacose, hartie si ambalaje – cu cate 5 procente, doze de aluminiu – 2,5%, pahare de plastic – 1,8% iar topul se incheie cu flyere – 1%, relateaza Pro TV.

In fiecare kilogram de gunoi aruncat in strada, exista 45 de mucuri de tigara, lucru extrem de periculos, deoarece un muc de tigara se degradeaza in doi ani.

Daca amenzile ar fi mai mari, poate romanii nu ar mai arunca gunoi pe strada, asa cum fac acum din lipsa educatiei sau a infrastructurii.

Noi trebuie sa devenim mai responsabili pentru a pastra mediul inconjurator. Pentru binele nostru ar trebui sa nu mai aruncam la intamplare mucuri de tigara care fie creaza un aspect dezagreabil, fie pot provoca daune mari cum ar fi incendiile. Mediul trebuie pretuit deoarece fara el nu putem trai. Majoritatea tinerilor fumeaza si arunca mucurile de tigara la intamplare. Fumatul dauneaza grav sanatatii dar in egala masura dauneaza grav si mediului.

STOP FUMATULUI!

PROTEJATI MEDIUL INCONJURATOR.

IULIANA ALION,
ALEXANDRA TUDOR,
MADALINA STATIVA

CARACATIȚELE: ÎNȚELEPTELE ADÂNCURILOR

Vechii greci erau conștienți de existența caracatițelor, iar asta o demonstrează descoperirile arheologice, obiectele de lut din secolele VI-V î.e.n., decorate cu motive ce amintesc de tentacule. Mai mult, în acea perioadă ea era considerată un animal benefic, un protector a cărui imagine apărea pe fresce sau scuturi. Cu toate acestea, dimensiunile mari la care pot ajunge unele exemplare și cele 8 tentacule au făcut ca aceste animale magnifice să fie percepute de imaginarul colectiv drept monștrii feroce. De exemplu, în una dintre nenumăratele peripeții ale lui Ulise, Homer povestește despre un monstru marin denumit Scylla și care este descris ca o caracatiță de dimensiuni foarte mari.

De ce sunt caracatițele atât de surprinzătoare?

Răspunsul este foarte simplu. Nu are cum să nu te uimească când vezi că animalul în cauză, deși este o moluscă cu 8 brațe dotate cu sute de **ventuze ce pot să simtă, dar să și guste prada**, are și un cioc asemănător cu cel al unui papagal, venin ca al unui șarpe și limbă dotată cu o serie de dinți. Mai mult, chiar dacă un exemplar ajunge să cântărească câteva zeci de kilograme, el va reuși să se strecoare printr-o deschizătură de mărimea unei portocale.

Astăzi, după ani de studiu, specialiștii încă mai sunt uluiți de aceste ființe, mai ales că multe cercetări au scos în evidență **inteligenta caracatițelor**.

În ultimul timp, mulți oameni de știință s-au întrebat dacă, cu adevărat, caracatițele gândesc sau dacă ele ne observă și ne pot recunoaște pe noi. Nu cu mult timp în urmă, astfel de întrebări ar fi părut prostesti, dacă nu chiar nebunești. Cum să poată o caracatiță să gândească când ea este încadrată în categoria nevertebratelor, alături de alte moluște fără creiere? Ei bine, acum, cercetătorii au ajuns la concluzia că aceste ființe pot fi foarte inteligente, având emoții și personalitate proprie.

Întâlnirea cu Athena

Despre inteligența caracatițelor vorbește mai pe larg Sy Montgomery într-un articol publicat în Orion Magazine. Sy, descrisă de „The New York Times”, drept o mare scriitoare și în același timp și om de știință, povestește despre întâlnirea ei cu Athena, o caracatiță gigant din specia *Enteroctopus dofleini*, de aproape 20 de kilograme, în vârstă de 2 ani jumătate, „cazată” la Acvariul din New England.

„În momentul în care capul acvariului a fost dat la o parte, ne-am întins una spre cealaltă. Cele 8 brațe alunecoase ale ei le-au întâlnit pe ale mele. Mi-am băgat mâinile până la cot în apă. Capul Athenei, de mărimea unui pepene, a ieșit al suprafață iar ochiul ei stâng **(caracatițele au un ochi dominant, așa cum oamenii au mână dominantă)** m-a privit fix. Neluându-și privirea de la mine, Athena și-a înfășurat brațele în jurul mâinilor mele,

lipindu-și tentaculele de mine. **Fiecare braț al ei are peste 200 de astfel de ventuze, iar fiecare atingere pe care am simțit-o am perceput-o ca pe un sărut, o mângâiere.** Chiar dacă caracatițele pot simți gustul prin toată pielea lor, la nivelul acestor ventuze simțurile sunt mult mai dezvoltate. Exact asta făcea Athena. Mă gusta și mă simțea, cunoscându-mi pielea într-un mod pe care nu mi-l mai imaginasem până acum.

Când i-am mângâiat capul moale cu vârfurile degetelor, ea **și-a schimbat culoarea**, pielea ei pierzându-și nuanța roșiatică și devenind mai albă și mai netedă. Acesta era un semn că se relaxase. Athena a fost extrem de blândă cu mine. Părea să încerce încet, încet să mă tragă în acvariu, iar eu nu m-aș fi opus”, a povestit Sy.

Când Truman s-a supărat

Uneori, caracatițele, la fel ca oamenii, nu agreează pe cineva și atunci pielea lor capătă o nuanță de roșu puternic. Unii dintre predecesorii Athenei, **Truman, nu o putea accepta pe o îngrijitoare. De fiecare dată când acesta se apropia de acvariul lui era stropită de un jet puternic de apă.** Pentru a înțelege mai bine care era secretul lui Truman trebuie să vorbim un pic de modul unic de deplasare al caracatițelor. Corpul acestor vietăți este acoperit de o mantă care pe partea dorsală este concrescută cu tegumentul, în timp ce pe partea ventrală este liberă și determină un spațiu numit cavitatea paleală. Astfel, în partea anterioară, spre brațe, cavitatea paleală comunică cu exteriorul printr-o fantă care lasă să pătrundă apa ce asigură oxigenarea sângelui. Când mușchii circulari ai mantei se contractă, fanta se închide, iar apa este aruncată cu putere printr-un fel de pâlnie. În acest fel, caracatița este împinsă în direcția opusă. Cu cât mușchii se contractă mai puternic, cu atât deplasarea este mai rapidă. Iată, deci, cum Truman reușea să o unde pe îngrijitoare de fiecare dată când avea ocazia, până într-o zi când aceasta a plecat. După câteva luni, femeia s-a întors în vizită iar Truman, care nu mai udase pe

nimeni de la plecarea ei, i-a aruncat o singură privire și imediat a și recunoscut-o, fapt care a dus, inevitabil, la trimiterea unui jet puternic de apă chiar în direcția ei.

Despre comportamentul dificil al unora dintre caracatițe povestește și Alexa Warburton care a încercat să studieze două specii de caracatițe (*Octopus bimaculoides*, cunoscute și sub numele de caracatițe Bimac sau cu două pete și *Octopus joubini*) într-un labirint T, adesea folosit în studiile pentru măsurarea inteligenței animale.

Principala problemă a fost menținerea animalelor în viață. Deși acvariul era împărțit astfel încât animalele să nu se întâlnească, ele reușeau mereu să se strecoare și să se mănânce unele pe altele sau și mai rău să se împerecheze.

De ce **împerecherea duce la distrugerea studiului**? Pentru că după ce depune cordoanele de ouă, care au cam 10 cm lungime și conțin între 2 și 3 mii de ouă minuscule (2,4 mm), femela nu le părăsește nicio clipă, având grijă de ele. Asta înseamnă că ea nu se hrănește, **intrând într-o stare similară cu demența, iar după apariția puilor moare.**

Arta camuflajului

Pentru paleta sa de culori, caracatița folosește trei staturi, alcătuite din trei tipuri diferite de celule. Stratul cel mai îndepărtat reflectă pasiv lumina de fundal. Cel superior poate conține culorile galben, roșu, maro și negru, în timp ce stratul mijlociu conține pigmenți strălucitori albaștrii, verzi sau aurii. Dar cum decide

caracatița ce animal să imite, mai ales în condițiile în care caracatițele par a nu distinge culorile.

O nouă cercetare propune un răspuns spectaculos. Oamenii de știință de la Universitatea din Washington au descoperit că pielea sepiei, verișoara caracatiței, conține secvențe de gene care, de obicei, se exprimă doar în retina. Cu alte cuvinte, **cefalopodele s-ar putea să aibă capacitatea de a vedea prin piele.**

Cum vânează caracatițele?

Jennifer Mather și-a petrecut o bună parte din timp în Bermuda făcând scufundări în încercarea de a cunoaște cât mai bine caracatițele din specia *Octopus vulgaris*, numită caracatița obișnuită. Deși specia se întâlnește în apele tropicale și temperate din toată lumea, în anii '80, când Mather efectua cercetările, nu se cunoșteau prea multe amănunte legate de ea. În timpul petrecut studiindu-le, Mather a observat caracatițele în timp ce vâneau. Un astfel de ritual putea dura între 5 minute și 3 ore, timp în care caracatița prindea prada, o injecta cu venin și apoi o lua „acasă” pentru a se delecta cu ea. „Acasă” este zona în care o caracatiță petrece cea mai mare parte din timp, adică locul în care ele se simt în siguranță, și de obicei, „căminul” se află sub o stâncă sau între pietre.

Una dintre caracatițele observate de Mather **prefera să se ascundă sub un maldăr de sticle de bere**, în timp ce o alta își îmbunătățea mereu stilul de trai, adunând roci pe care le așeza în fața ascunzătorii ei.

Mather este coautoare a cărții *Octopus: The Ocean's Intelligent Invertebrate*, care include povestiri legate de modul în care caracatițele dezmembruau construcții Lego și deșurubau capacele borcanelor. Coautorul aceleiași cărți povestește și el despre caracatițe care au învățat să deschidă cu ușurință borcanele de medicamente dotate cu sistem de închidere childproof.

Într-un alt experiment, Anderson le-a dat caracatițelor recipiente pentru medicamente. În mod normal, animalele le deschideau

capacele și apoi își pierdeau interesul. De data aceasta, însă, unele caracatițe au făcut ceva extraordinar: **s-au jucat cu recipientele**. Mai exact, una dintre ele trimitea un jet de apă în recipient împingându-l spre un alt capăt al acvariului de unde apa îl readucea spre ea.

Oamenii de știință au ajuns la concluzia că, de fapt, joaca este necesară pentru sănătatea caracatițelor. Unele dintre animalele care primeau o bilă creată special pentru a se deschide pe două și a elibera mâncare, aveau tendința de a înșuruba bila și a se juca cu ea. La New England Aquarium, Wilson Menashi a creat 3 cuburi care intrau unul în celălalt și care erau dotate cu închizători diferite. De obicei, în ele se găsea hrană pentru ca animalele să se simtă recompensate pentru efortul de a le deschide. Toate caracatițele au învățat rapid cum să deschidă cutiile. De obicei deschideau o cutie după 2 -3 încercări, iar apoi țineau minte metoda prin care reușiseră să intre în posesia hranei, astfel încât pe viitor deschideau cutiile în doar câteva minute. Cu toate acestea, fiecare caracatiță dezvoltă propria strategie de deschidere a cutiilor.

George, de exemplu, o caracatiță calmă deschidea cutiile metodic. Gwenevera cea sălbatică, în schimb, a strâns cea de-a doua cutie atât de tare încât i-a făcut o gaură de aproape 5cm. **Truman, însă, era un oportunist**. Într-o zi, în cea mai mică cutie, îngrijitorul Bill Murphy a pus doi crabi care au început să se bată, iar apoi această cutie a fost pusă într-o alta și plasată în acvariu. Când Truman a observat cum se mișcă cutiile a fost atât de curios încât nu a mai răbdat și și-a strecurat corpul de peste 2 metri prin spărtura făcută de Gwenevera. A stat acolo jumătate de oră, timp în care toată lumea s-a strâns în jurul acvariului să vadă o caracatiță înghesuită

într-o cutie de 230 cm cubi.

Cum de sunt atât de inteligente?

Comparativ cu oamenii, care au 100 de miliarde de neuroni, caracatițele obișnuite pot avea în jur de 130 de milioane de neuroni în creier. Partea ciudată este că **trei cincimi dintre neuronii unei caracatițe nu se găsesc în creier, ci în brațe**.

„Este ca și cum fiecare braț are propriul creier”, consideră Peter Godfrey-Smith, scufundător și profesor de filosofie la Graduate Center of the City University of New York. De exemplu, s-a observat că atunci când cercetătorii au tăiat o parte dintre brațele unor caracatițe (care pot crește la loc) acesta nu numai că se poate deplasa singur, dar în situația în care întâlnește o sursă de hrană, o imobilizează și încearcă să o îndrepte spre locul unde știe că ar trebui să se găsească gura caracatiței.

Totuși, specialiștii susțin că „inteligenta umană și cea a caracatițelor nu au fost stimulate de aceiași factori. Strămoșii noștri nu erau dotați cu inteligență”, spune Mather. Mai exact, acum un miliard de ani, geniul planetei avea doar câțiva neuroni.

Din acest motiv se crede că mintea caracatiței și cea umană au evoluat separat, din motive diferite. Oamenii, ca și alte vertebrate a căror inteligență este recunoscută din punct de vedere științific (elefanții, balenele, papagalii) sunt ființe sociale cu o durată de viață lungă. Majoritatea specialiștilor consideră că unul dintre cei mai importanți factori care au dus la dezvoltarea inteligenței umane a fost forma socială de organizare, momentul în care strămoșii noștri au decis să trăiască în comunități.

Caracatițele, în schimb, nu sunt nici ființe sociale și nici nu trăiesc mult. Dacă două caracatițe sunt puse împreună în același acvariu ele fie se vor împerechea, fie se vor omorî una pe alta. Cât despre durata de viață, o caracatiță ca Athena, de exemplu, nu trăiește mai mult de 3 ani. Și atunci ce le-a făcut pe aceste moluște să devină atât de inteligente? Mather pare să fi găsit răspunsul. Ea consideră că **pierderea carapacei ancestrale a fost cea care le-a permis caracatițelor să se dezvolte**. Fără carapace ele au devenit libere și au putut explora adâncul. Nu au mai fost nevoite să aștepte prada, ci s-au putut deplasa în căutarea ei. Cu cât sursa de hrană a devenit mai diversificată,

cu atât ele au început să dezvolte tehnici de vânătoare potrivite în funcție de pradă.

Cu o astfel de capacitate de învățare, probabil că aceste viețuitoare ar fi regii adâncurilor. În realitate însă, perioada restrânsă de viață, dar și capacitatea redusă de a se oxigena (redată de faptul că sângele lor nu conține hemoglobină ci hemocianina care limitează cantitatea de oxigen) le împiedică pe caracatițe să cucerească marea.

Sursa:

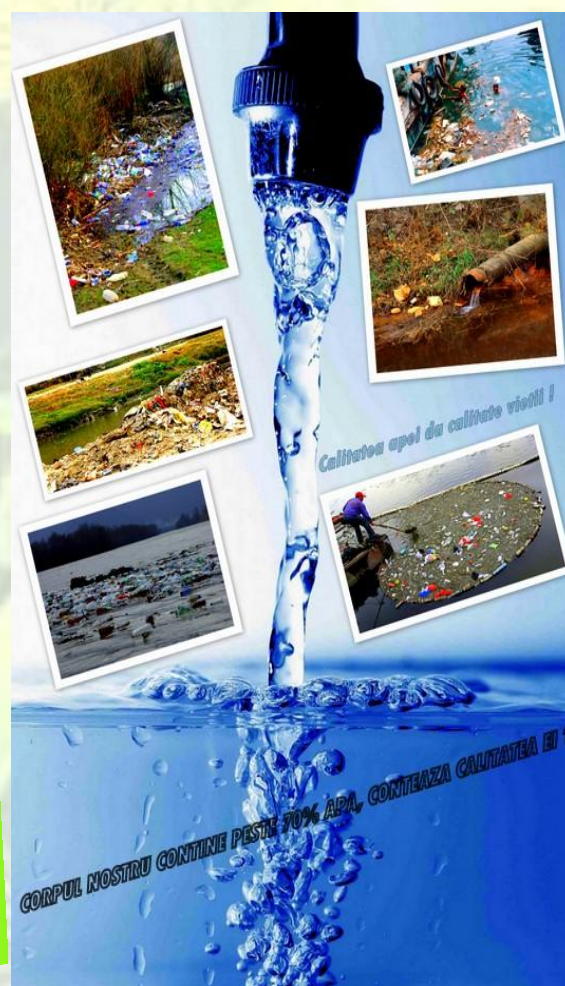
<http://www.descopera.ro/natura/10554-137-caracatitele-inteleptele-adancurilor>

ECOLIFE

POSTERE REALIZATE PE 22 MARTIE DE ZIUA MONDIALA A APEI

ECOLIFE

HOBBY

Materiale realizate de elevii clasei X C
în cadrul programului "Recuperez, Reciclez, Refolosesc" desfășurat în săptămâna "Să știu mai multe,
să fiu mai bun"

ECOLIFE

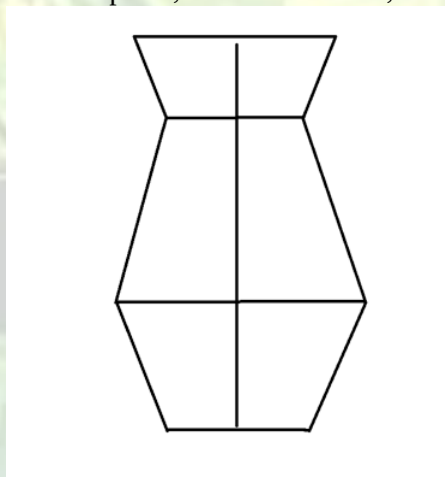
V-am mai povestit ca proiectele de reciclare sunt preferatele noastre. Avem ocazia sa facem o fapta buna si sa ajutam mediul inconjurator si in plus, rezultatele sunt de cele mai multe ori uimitoare, fara nicio legatura cu produsul de la care am pornit initial.

Asadar, astazi vom metamorfoza o banala cutie de lapte intr-o vaza cu aspect vintage.

Material necesare:

- 5 cutii de lapte;
- tifon (bandaj medical);
- acuarele si culori pentru colorat vaza si diversele ornamente suplimentare;
- lac incolor (merge si lacul pentru lemn);
- aracet, ipsos, scotch din hartie, prenandez sau pistol de lipit cu plastic;
- spaclu, trafalet cu burete;

1) Pentru inceput desenam pe o coala de hartie A4, forma viitoarei vase. Eu am ales un model clasic, dar se pot incerca diverse modele si

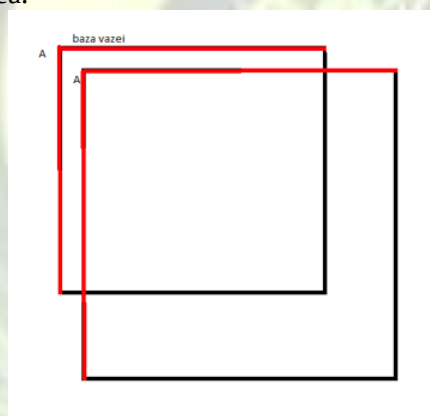
marimi, fiecare dupa inspiratie. Apoi decupam dupa model.

2) Din 4 cutii de lapte vom face "peretii" vasei. Desfacem cutiile de lapte cu grija sa nu le indoim si le taiem cu foarfeca, capetele de sus si de jos, apoi taiem pe lateral unde este imbinat cartonul cutiei.

3) Pentru urmatorul pas, aplicam "tiparul" nostru, creat mai devreme, si conturam dupa acesta forma vasei pe una din bucatile de carton. Apoi le decupam si pe celelalte 3.

4) Cu grija si rabdare, unim cele 4 parti intre ele cu scotch. Aceasta operatiune o puteti face si in exteriorul si in interiorul vasei.

5) Dupa ce am unit cele 4 parti, facem baza (fundul) vasei. Din a 5-a cutie decupam la ochi un patrat, ale carui doua laturi le vom uni cu doua laturi din baza vasei. Dupa cum vedeti in desen, se unesc cele doua puncte A. Dupa ce am lipit cu scotch cele doua laturi, le decupam cu foarfeca si pe celelalte doua si le lipim si pe acestea.

6) Taiem fasii de tifon, le asezam pe vaza si cu o pensula, ungem foarte bine cu aracet.

Repetam aceasta operatie pe toate cele 4 laturi, inclusiv pe baza vasei. Finisam capetele cu grija, apoi o lasam la uscat. O continuam eventual, a doua zi, cand e uscata bine!

ECOLIFE

7) Din ipsos, aracet si putina apa, facem o pasta consistenta pe care o intindem pe vaza cu un spaclu. Se lucreaza relativ repede pentru ca ipsosul se intareste in cateva minute.

😊Dupa ce am terminat de acoperit cele 4 laturi, inclusiv baza(fundul vazei), inmuiem pensula in aracet dizolvat in apa (doua parti aracet si una apa) si pensulam vaza, practic o finisam.

9) O lasam la uscat cu gura in jos, nu asezata pe baza! O continuam cand e uscata foarte bine!

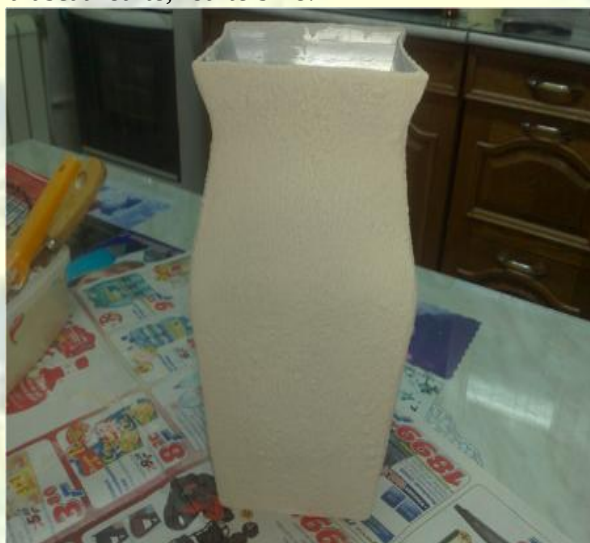
10) Tot cu pasta din ipsos, eventual ceva mai consistenta decat in prima faza (daca nu este mai grosuta se usuca mai greu), continuam acoperirea vazei. Cu un spaclu intindem pasta de ipsos pe vaza si imediat rulam pe ipsos cu un trafalet mic, cu burete. Finisam frumos, cu mare atentie la detalii!

ECOLIFE

11) La final, dupa ce am finisat toate cele 4 laturi, fara baza (aceasta ramane neteda) o lasam la uscat foarte, foarte bine!

12) In final o coloram. Eu am folosit acuarelele simple. Am dat in prima faza cu maro, iar cand s-a uscat am "sters" daca vreti, pensula cu negru, insistand pe laturile vazei. Dupa imaginatie fiecare coloreaza vaza cum vrea, apoi o lasa la uscat din nou!

13) La final, lacuim vaza si abia cand este uscata (nu ni se mai lipesc degetele de ea) incepem ornamentarea ei (eu am folosit un pistol cu plastic pentru lipirea diferitelor ornamente, dar voi le puteti lipii si cu prenzandez). Pentru asta am folosit baton de scortisoara, sfoara ornamentala, coji de fistic, conuri mici de brad,

seminte de tei salbatic... tot ce am strans de prin parc ☺

La realizarea aceste vase, imaginatia joaca un rol important! La final, interiorul se curata de scociul lipit la inceput, si se sterge cu o carpa moale umeda, daca s-a murdarit in urma numeroaselor operatiuni.

Puteti adapta modelul si materialele folosite, important este ca obiectul sa fie finisat foarte bine; trebuie sa aveti rabdare si atentie pentru numeroasele operatiuni!

Mult succes!

Lumanarile ne incanta prin forma si culoarea lor cat si cu lumina minunata si caldura pe care o emana. Ceea ce putini dintre noi stiu, este ca lumanarile din comert contin parafine si alte substante daunatoare ce se emana in aer prin ardere.

Va prezint in continuare cum se poate face o lumanare din ceara naturala, pictata si decorata

ECOLIFE

manual prin tehnica decoupage (tehnica servetelului).

Ce avem nevoie: ceara naturala solida (se poate procura de la Apicola), fitil pentru lumanari, forma pentru lumanare, culori acrylice sau tempera, servetel cu modelul dorit, lipici pentru tehnica decoupage, bat din bambus pentru frigarui.

Pasul 1. Se rupe batul din bambus in functie de forma in care turnam ceara, se trece fitilul prin orificiul formei si se face un nod pe fundul formei cat si pe batul din bambus conform imaginii nr 1.

Pasul 2. Se incalzeste ceara pana la topire si se toarna intr-un vas. Se lasa cca. 2-3 min pentru a nu fi clocotita, apoi se toarna intr-un ibric sau vas mai mic, conform imaginii nr 2.

Pasul 3. Se toarna ceara in forma, insa mare atentie, daca nodul de pe fundul fitilului nu este gros si bine strans, posibil sa curga ceara.

Recomand sa se foloseasca o tava sau un fund de lemn, iar daca ceara tot curge, se mai poate turna ceara peste cea existenta deja in forma.

Pasul 4. Se lasa ceara la intarit in forma aproximativ 5-6 ore. La inceput va capata o consistenta conform imaginii nr. 4

Pasul 5. Taiem ambele capete de fitil si scoatem lumanarea din forma cu mare atentie prin presarea formei pana se deslipeste singura de lumanare. Daca s-a avut grija, ar trebui sa arate ca in imaginea nr. 5.

Pasul 6. Se picteaza lumanarea in culoarea dorita insa mare atentie la contrast cu modelul care urmeaza sa fie aplicat.

Pasul 7. Se lasa lumanarea 15-20 min pentru uscare conform imaginii nr. 7.

Pasul 8. Se decupeaza modelul dorit si se desprinde de pe servetel doar primul strat.

Pasul 9. Se acopera lumanarea cu lipici pentru decoupage in zonele unde dorim sa lipim modelul si cu mare atentie lipim modelul dorit.

Pasul 10. Se da inca un strat de lipici deasupra modelului conform imaginii nr. 10 si se lasa la uscat.

Iata ca avem o lumanare minunata facuta chiar de noi care mai este si ecologica ☺

Tips: Daca nu avem la dispozitie o forma speciala de turnat ceara, se poate folosi si un pahar din plastic de unica folosinta. Lumanarea se poate decora si cu sclipici sau marker special pentru ceara.

11.

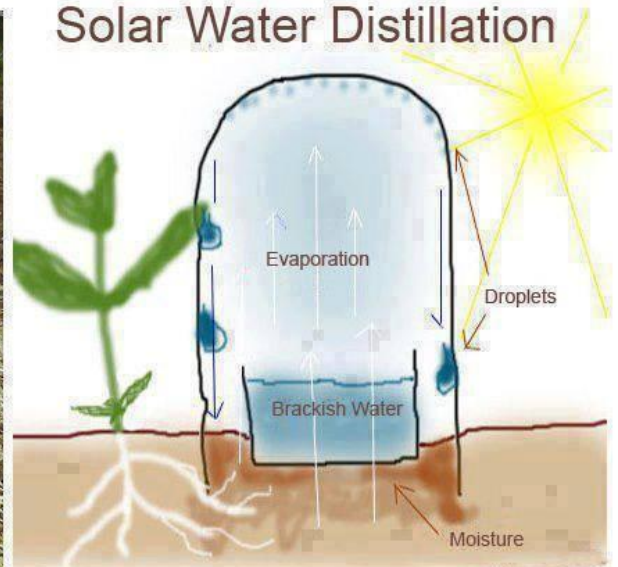

ECOLIFE

IDEI

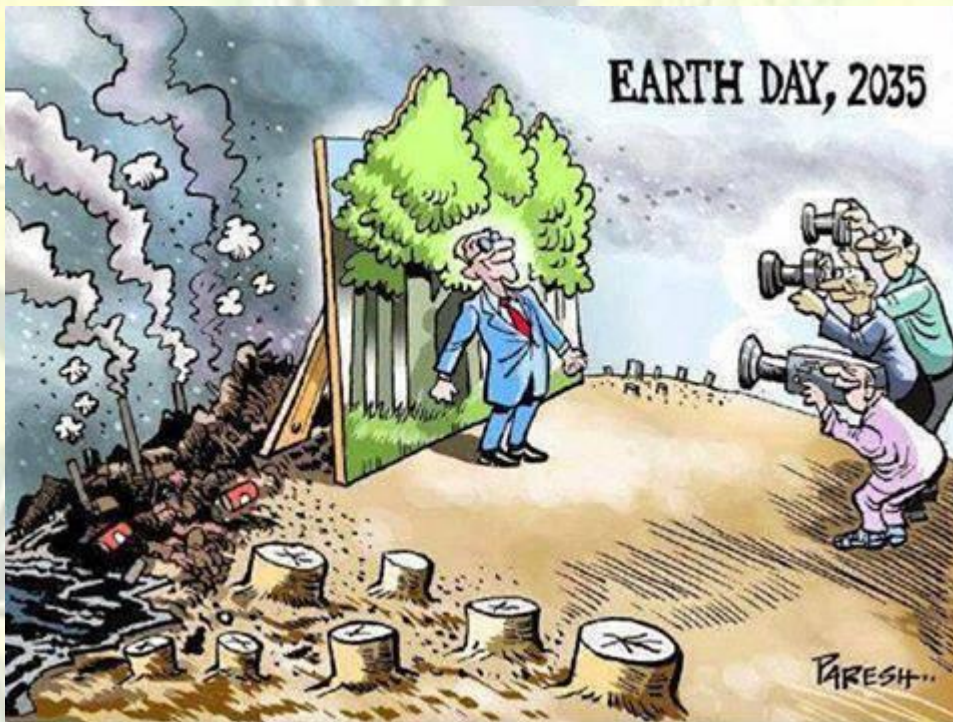

Solar Water Distillation

22 APRILIE ZIUA PĂMÂNTULUI

ECOLIFE

22 MAI ZIUA BIODIVERSITĂȚII

Biological diversity underwater ..

World bio diversity day 2013

22 May

Save Trees Save Earth
Please Share

Save Trees Save Earth
Asheesh

Sursa: https://www.facebook.com/savetreestosaveearth?hc_location=stream

Colectiv redacțional:

Profesor coordinator:
Nectara Elena Mircioagă

Redactori: Ana Cârștică
Marius Dorobanțu
Colectivul clasei X C.

